(437)

mihi parabitur, si quis mihi meliores, magis sufficientes, magisque demonstrabiles relationes de Ambra grysca, ejus origine, natura & mixtione impertietur.

Berolini d. xv. Octobr. 1729 Caspar Neumannus, M. D. Profess. Chymix, Societatum Scientiar. Reg. Magn. Britt. & Pruss. ut & Acad. Nat. Curios. Soc.

II. Editoris Recensio Experimentorum circa Ambram Gryseam à Domino Joh. Browne, R. S. S. & à Dno. Ambrosio Godosredo Hanckewitz, R. S. S. institutorum, cum D. Neumanni, R. S. S. Experimenti sui vindicatione.

Andatum suit Chemicis expertissimis Regalis Societatis sociis dignissimis Dnis Browne & Godofredo Hanckewitz, ut Operationem de Ambra grysea à clarissimo D. Neumanno chemiz professore & R. S. S. institutam sedulo repeterent.

D. Browne, cum censeret clarissimum Dⁿ profesforem nimis parvam quantitatem, scilicet Drachmam unicam, in experimento suo adhibuisse, sumsit Ambræ gryseæ unciam & semisse, cum terræ cimolia alba siccatissima (qua semper utitur ad salem

ex.

ex Succino eliciendum) in pulverem redactam, quam Retortæ inditam variis Caloris exposuit gradibus: obtinuit primò phlegma aque purissime instar pellucidum, dein Spiritum Cerevisiæ instar suscum, huic succedebat oleum colore magis susco, ultimo habuit, per ignem fortissimum, Balsamum spissum, nigrum. Ex quibus oleum quidem & Balfamum cum illis, quæ ex Succino prodeunt, odore tenus convenire fassus est, sed nullum omninò salem acidum volatilem, uti ex Succino, elicere potuit, nec Spiritus hic Ambræ gryfeæ ullum motum cum alcalicis dedit, quemadmodum ille ex Succino tali fale acido abundat. Illud autem acidum volatile, fingulare Succini Criterion reputat. Residuum quoque ex Succini distillatione, durum est, nigrum & Gagatis instar, ex hujus vero distillatione, cimolia remansit pulvis, nigredine solummodò tinctus. Cum nullam igitur Aciditatem, nullam volatilitatem per totam operationem deprehendere potuerit, an Ambra grysea sit Excrementum animale necne, in dubio relinquit: sed notat omne suaveolentum, omne gratum lenissimo igne perire.

D. Godofredus, primò duas Ambræ gryseæ uncias duplici Arenæ albæ purissimæ ponderi mistas ex Retorta distillavit; secundò alias duas uncias similiter distillavit, habuitque in utraque operatione oleum limpidum, & residuum bituminosum: oleum per se rectificatum dedit phlegma saporis gratè subacidi, quasi aceti dilutioris, & deinde sequutum est oleum limpidum, balsamicum bituminosum, petroleo simile: tertiò distillavit semiunciam Ambræ gryseæ per se, eademque per ignem satis moderatum obtinuit; postquam ad summam siccitatem Ambram gryseam distil-

laverat,

laverat, ursit residuum igne maximo, & remanserunt ultimo grana tria Terræ albæ salinæ, cum acidis modicè esservescentis vel Aëri humido expositæ per deliquium sluentis. Cum ex carbone ceu Residuo nigricante duarum primarum operationum nullum salem volatilem, nullum elicere potuerit phosphorum, pronuntiat certissime Ambram nec animale quid, nec Excrementum animalis esse; phosphorum enim ex omnium notorum Animalium excrementis obtinere potest, uti amplè explicuit in Transatt. N° 428. Ambram igitur statuit esse Bitumen ad Succinum proximè accedens; verum autem Succinum esse, cum salem acidum volatilem, similem illi ex Succino, non præbeat, haud concedit.

Reiteravit denuò Experimentum, cum Ambræ gryfeæ & vitri pulverizati partibus æqualibus; quia
fuspicio oriri poterit in Arena hæsisse terræ alcalicæ
aliquid, quod acidum ex Ambra, siquid in ea extiterit, absorbuerit; sed operatio exhibuit iterum
eadem, nisi quòd phlegma saporem salis neutri, quippe non acidi præbuerit; & post ignem vitri pulverem sundentem, Residuum bituminosum liberum
à massa vitrea, ei incubuit carbonis instar nigri, &
sese per totam Retortæ saciem internam ad collum
usque, slorum ceu sloccorum nigrorum, tenuissimorum
quidem & splendidorum instar disperserat.

Omnis circa hæc Experimenta Lis facilè componi potest, si Ambra grysea quasi substantia mixta ex variis peregrinis conslata consideretur uti cætera mineralia, & non quasi corpus simplex purum uti metalla; nulla enim minera metalli cujusvis, exempli gratia plumbi, in omnibus portiunculis æqualem metalli vel admixti certi mineralis quantitatem exhibet,

fimilites:

similiter Ambræ gryseæ portiunculæ variæ easdem quantitates falis illius acidi non continent; uti videmus in Experimentis Godfredianis, ubi in uno phlegma saporem subacidum, salis istius signum indubitabile, in alio saporem habuit salis neutri, & portiuncula illa à D. Neumanno examinata plus aliis istiusmodi salis continuit. Sal præterea, quò plùs oleo irretitus est, eò difficilius separari potest. dem modo evenit in Experimentis quibusdam de Calce viva, referente D. Neumanno in literis ad D. Godofredum datis, ubi scribit, illa aliter in Anglia, aliter in Gallia successisse; unde Gallus quidam eadem reiterans, quæ in Anglia certo modo successerant, cum in Gallia eodem modo non responderent, omninò falsa esse declaravit. Clarissimus Neuman. nus præterea in aliis literis ad Illustrissimum R. S. Pr. Dⁿ Sloane scriptis declarat se nolle, quòd intelligatur se dixisse (p. 421.) Ambram gryseam esse reverà Succinum, sed tantummodo esse ex genere Succineo, vel Bitumen quidem ad Succinum proximè accedens, quod Ratio fuit veteribus, cum utramque AMBRAM appellaverint, illam Citrinam, hanc odoriferam. Addit denuo de sale isto acido volatili, cujus granum unum vel alterum obtinuit, se falli non posse, nam in Aqua, uti sal solvebatur, syrupum violarum, uti alia acida, colore tingebat rubro; & volatilis est, quippe qui distillatione ascenderat.